

להיות בעידן הגאולה

לשבת שמיני / כ"ח ניסן / כ"ה ניסן-א' אייר ה'תשע"ז (21-27/4/17)

החלטה שלח תביא הגאולה!

www.hageula.com | להורדת העלון: achdut.mashiach770@gmail.com | תיוול

יקו אדונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

החל מהסבת משנה מבוארת בפרקי אבות סגולה לגאולה! ראה/י מעבר לדף

יום שני כ"ח ניסן (24.4)

13 יום לעומר

היום בו מעניקים לנו משמים בזכות הרבי שליט"א, נשיא דורנו, מלך המשיח את ה"כח" שבחודש הגאולה, ניסן - לפעול בשליחותו האחת והיחידה להביא את הגאולה בפועל ממש **כל אחד יכול**

זה קרה בכ"ח ניסן התנש"א (1991). ביום זה קבל כל יהודי כח שונה ומיוחד. בשיחה מיוחדת שנשא הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח לפני אלפי חסידים, התבטא הרבי במילים נוקבות על כך שלמרות כל מה שנעשה הגאולה טרם הגיעה, ויותר מזה: אין זה מופרך אצלנו שהגאולה לא תבוא חס ושלוש תכף ומיד. במסקנת הדברים הנוקבים אומר הרבי: **"אני את שלי עשיתי"** ומעלה מוטל העניין עליכם: **"עשו כל אשר ביכולתכם להביא את משיח צדקנו בפועל ממש!"**

בדבריו כמו פתח הרבי צינור חדש לפעולתו של כל יחיד, ואמר: **"יהי רצון שסוף כל סוף יימצאו עשרה מישראל שיתקשו, ויפעלו אצל**

הקדוש ברוך הוא להביא בפועל את הגאולה. "שימצא מכם אחד, שניים, שלושה, שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות" כדי להביא את הגאולה. כלומר, שאפילו עקשן אחד שמשתדל ככל שביכולתו להבאת הגאולה, יכול להכריע את הכף ולהביא את הגאולה תכף ומיד ממש. הרבי חילק לכל הנוכחים דולר לשליחות מצווה לצדקה המקרבת את הגאולה, ואמר שוב: **"אני את שלי עשיתי, ומעתה תעשו אתם כל אשר ביכולתכם"**.

בכ"ח ניסן - הכוח של ניסן - מסר לנו הרבי את השליחות ואת הכוח להביא את הגאולה. ניתנו לנו כל הכוחות הנדרשים, ונדרש מכל אחד ואחת מאתנו לא לסמוך על אף אחד, אלא לפעול ללא הרף בכדי להביא את משיח צדקנו בקרוב ממש. ואכן, מאז נעשו דברים גדולים ופרויקטים עצומים, ביזמות אישיות של אנשים פרטיים. שיחה זאת היוותה פתיחה והעלטה באין ערוך את רף הפעילות בענייני משיח והבאת הגאולה. אבל כל זמן שעדיין לא רואים את הגאולה בפועל, עלינו לא לשקוט ולא לנוח, אלא על כל אחד ואחת לפעול ולעשות בעצמו במטרה לזרז את הגאולה. (משיחת כ"ח ניסן התנש"א)

מי מבקש באמת

בהושעא רבה תשמ"ח, בחלוקת ה"לקח" (עוגה. מבקש העוגה מתברך שלא יזדקק לבקש מאחרים), אמר ילד קטן לרבי שליט"א מלך המשיח: אנו רוצים משיח עכשיו! הרבי ענה בקול: אמן ואמן! הילד המשיך ושאל את הרבי: למה משיח עוד לא בא? ענה לו הרבי: כי רק אתה שואל ומבקש את זה! הנה אבא שלך חושב לבקש ממני ברכה על העסק שלו שצליח, והנה כל אלו (והרבי הצביע על כל האנשים בתוך) מבקשים לעקח וחושבים על פרנסה, בריאות ועל כל הדברים הטובים. אף אחד לא חושב כמון! לבקש ברכה שמשיח יבוא! אם תשתדל שכולם ירצו ויבקשו שמשיח יבוא כמו שאחרא רוצה ומבקש - משיח יבוא מיד!!!

יום שישי כ"ה ניסן (21.4)

10 יום לעומר

קיבוץ הגלויות - כהרף עין

קיבוץ הגלויות ייעשה במהירות רבה, כהרף עין. זה יקרה כך, "שפתאום פותחים את העיניים ומגלים שנמצאים כבר בארצנו הקדושה, ובירושלים עיר הקודש!". (תורת מנחם תשנ"א, חלק שלישי עמוד 112)

יום שבת כ"ו ניסן (22.4)

11 יום לעומר

שמיני - אור שמעל לטבע

השבת קוראים בתורה את פרשת 'שמיני', הפרשה מספרת כי ביום השמיני מהתחלת הקמת המשכן הייתה סוף סוף השראת השכינה המיוחלת. מדוע זה קרה ביום השמיני דווקא - המספר שמונה מסמל מצב על-טבעי. העולם נברא בשבעה ימים, ועל פי הסוד, מאיר בעולם אור אלוקי דרך שבע מידות רוחניות. המספר שמונה מסמל את מה שמעל לזה. כלומר, את האור אלוקי שלמעלה ממה שמאיר בטבע.

במשכן שבמדבר ובבתי המקדש שבירושלים האיר אור אלוקי זה שלמעלה מהטבע, ואף הקרין משם לכל העולם. אולם בשיא עוצמתו יאיר האור האלוקי הזה רק בבית-המקדש השלישי, ובהתאם גם יקרין לכל העולם.

המספר שמונה מוצא את ביטויו גם אצל המשיח. כפי שאמרו חכמינו ז"ל כי הוא אחד מ"שמונה נסיכי אדם". גם הכינוי שהיה בבית המקדש השלישי יהיה "כינוי בן שמונה נימין" (מיתרים). (ע"פ דבר מלכות שמיני תנש"א)

יום ראשון כ"ז ניסן (23.4)

12 יום לעומר

אפילו לא כאפשרות

הפסוק "קץ שם לחושך" (איוב כח, ג) משמעותו כי הקדוש-ברוך-הוא קצב לגלות זמן מוגבל. היא לא תימשך בשום אופן שניה אחת יותר מה"קץ" שנקבע לה. לאחר שתסתיים הגלות ויופיע אור הגאולה, לא

תתאפשר עוד מציאות של חושך (גלות) לעולם. אפילו לא כאפשרות בלתי ממומשת. הגאולה תהיה נצחית. (קונטרס ט"ו באב תנש"א)

יום שלישי כ"ט ניסן (25.4)

14 יום לעומר

התחייה - בארץ ישראל דווקא

תחיית המתים תתרחש בארץ ישראל דווקא. גם המתים הקבורים בחוף לארץ יגיעו בדרך וני לאדמת הארץ, דווקא בה יקומו. הקשר המהותי בין ארץ ישראל לתחיית המתים כתוב בספר הזוהר: לעתיד לבוא תיבנה ארץ ישראל לנצח - וכך גם הנשמה שתשוב לכל גוף של יהודי, תישאר בו לנצח. (תלמוד בבלי, כתובות קיא, א, זוהר, חלק א, קיד, א)

יום רביעי ל' ניסן (26.4)

15 יום לעומר. יום א' של ראש חודש אייר

סיסה שבועית

בזמן שבית המקדש היה קיים היו ישראל עולים לירושלים בשלושת הרגלים: פסח, שבועות וסוכות. אולם בגאולה הקרובה יעלו ישראל לירושלים בכל שבת ובכל ראש חודש. כפי שאומר הנביא ישעיה על זמן הגאולה: "וְהָיָה, מִדֵּי-יְחַדְּשׁוּ בְחַדְשׁוֹ, וּמִדֵּי-יִשְׁבְּתוּ, בְּשַׁבְּתוֹ; וְיָבֹאוּ-כָל-בֶּן-בֶּן-לְהַשְׁתָּחוֹת לִפְנֵי" (כג, סו). וכיצד יבואו ישראל מכל קצוות העולם לירושלים בכל שבת - אומר על כך המדרש, שיבואו עניים ויישאו את ישראל על גביהם לירושלים, כך שעם ישראל יוכלו להתפלל בבית המקדש בכל שבת ושבת. (ע"פ ילקוט שמעוני ישעיה רמז תקנ)

יום המישי א' אייר (27.4)

16 יום לעומריום ב' של ראש חודש אייר

אייר - רפואה

ישנן כמה סוגי הנהגות שבהם מנהיג הקדוש ברוך הוא את העולם: חודש אדר - מסמל את הנהגת ה' כפי שהיא מוסתרת בדרכי הטבע, כמו נס פורים שהתרחש בדרך הטבע. חודש ניסן - מסמל הנהגה ניסית, למעלה מדרך הטבע, כמו היציאה הניסית ממצרים. אולם, חודש אייר, שמתחיל היום, שאת ראשי התיבות שלו ניתן למצוא בפסוק: "אֲנִי י-י (השם) רִפְאֵךְ" (שמות ט"ו, י) - חודש זה מסמל שילוב של הנהגה ניסית בתוך טבע הגוף. משמעותה של הרפואה הוא שיפור מצבו של הגוף החולה. אך ההדגשה בפסוק זה היא על כך שהרפואה מגיעה מהקדוש ברוך הוא עצמו, כלומר, רפואה ממקור מרומם ביותר, עד שהמחלה נמונת מלכתחילה. שלימות הנהגה זו תהיה בקרוב בגאולה השלמה. (ע"פ דבר מלכות ש"פ שמיני תשנ"א)

"אם אתם משמרים נרות של שבת אני מראה לכם נרות של ציון"

זמני השבת כ"ו ניסן (22.4)	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע
החלפת נרות צאת השבת	6:37	6:52	6:44	6:54
	7:51	7:54	7:54	7:53

מוקדש ומודפס לזכות:

גבי אדי בן אסתר ורבקה בת סימי ומשפחתם שיחיו לשנת ברכה והצלחה בגור' מיום הולדתו כ"ו ניסן

נא לשמור על קדושת הגליון

הודיע ב' תתת 'עלמות מעטת' 052-8572770 לכתובת: ארז ורדד ומשפחתו שיחיו

משיח בעולם חי וקיים

אבות א, משנה א

לע"נ: מסעוד בן ימין ורבקה בת מימון ז"ל

מִשֶׁה קָבַל תּוֹרָה מִסִּינַי (ממי שנגלה בסיני. אומר אני לפי שמסכת זו אינה מיוסדת על פירוש מצוה ממצוות התורה כשאר מסכתות שבמשנה, אלא כולה מוסרים ומדות, וחכמי אומות העולם גם כן חברו ספרים כמו שבדו מלבם בדרכי המוסר כיצד יתנהג האדם עם חבריו, לפיכך התחיל התנא במסכת זו, משה קבל תורה מסיני לומר לך שהמדות והמוסרים שבזו המסכת לא בדו אותם חכמי המשנה מלבם אלא אף אלו נאמרו בסיני.) **וּמִסְרָה לַיהוֹשֻׁעַ, וַיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים** (שהאריכו ימים אחרי יהושע ואותם הזקנים לזקנים אחרים עד שהגיעו לתחלתם של נביאים, שהן עלי הכהן ושמואל הרמתי.), **וְזִקְנִים לְנָבִיאִים, וְנָבִיאִים מִסְרָה לְאַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה** (120 זקנים היו זורבל שריה רעליה מרדכי בלשן שהיו בימי עזרא כשעלו מן הגולה בבית שני, ומכללם חגי זכריה ומלאכי ונחמיה בן חזקיה וחבריהם, ונקראו כנסת הגדולה, לפי שהחזירו העטרה ליושנה, שמשנה אמר האל הגדול הגבור והנורא, באו ירמיה ודניאל, ולא אמרו גבור ונורא, והם החזירו כבתחלה לפי שאמרו הן הן גבורותיה הן הן נוראותיה, שאלמלא כן היאך אומה כזו יכולה להתקיים בפני כמה אומות.) **הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים:** (הרבה דברים אמרו, אלא שלשה דברים הללו אמרו שיש בהם קיום התורה): **הָיוּ מְתוּנִים בְּדִין** (שאם בא דין לפניך פעם ושתיים ושלש, לא תאמר דין זה כבר בא לפני ושניתי ושלשתי בו, אלא הוו מתונים, כלומר ממתנים קודם שתפסקו הדין), **וְהִעֲמִידוּ תַלְמִידֵים הֲרֵבָה** (שלא לנהוג כרבן גמליאל שאמר "כל תלמיד שאין תוכו כבור אל ינסה לבית המדרש" אלא שמלמדין תורה לכל אדם ואין צורך לבדוק אחריו, ובלבד שלא יהיה ידוע מענינו שמעשיו מקולקלים ושומעיו שונאים אותו. כמו כן, שאם העמיד תלמידים בבחורות יעמיד תלמידים בזקנותו דכתיב בבקר זרע זרעך ולערב על תנח ידך), **וַעֲשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה** (גדר שלא יבא לייגע באסור תורה כגון שניות לעריות ושבות לשבת דכתיב ושמרתם את משמרת, עשו משמרת למשמרת).

התפילין והמחלה

אחד המקרים שהגיעו אלינו למערכת אגרות הקודש, היה איש צעיר מכפר-סבא, בשם מנחם. מנחם סיפר שלא מכבר התגלתה אצלו המחלה הממארת והוא מבקש ברכת הרבי שליט"א מלך המשיח לרפואה שלימה באורח של ניסים ונפלאות, שכן הוא עובר טיפולים ומצבו קשה ביותר.

לאחר שנוסחה הבקשה והוכנסה ל"אגרות הקודש", הקריא לו הרב שחר את מענה הרבי ב"אגרות קודש": הרבי מיקד את דבריו בנושא התפילין.

האם אתה מניח תפילין? שאל הרב לאחר שסיים את קריאת האגרת. לא. ענה מנחם. הרבי עונה לבקשת הברכה שיש להניח תפילין בכל יום חול...הסביר הרב שחר.

למרות שלא ידע איך עושים ומה עושים, קבל על עצמו מנחם הנחת תפילין ללא כל היסוס והזרז לבית חב"ד המקומי כדי לרכוש אותם. לאכזבתו, המקום היה סגור. מנחם לא ויתר וברר על בית חב"ד בקרבת מקום. בסופו של חיפוש הגיע לבית חב"ד ברעננה שם קנה זוג תפילין, קבל הדרכה כיצד להניחם ויצא שמח כשניצוץ של תקווה מאיר את לבו. הוא בישר לרב שב"ה הוא מתחיל להניח תפילין כל יום.

שנתיים עברו מאז ולמערכת אגרות קודש לא היה כל קשר עם מנחם. והנה בסופם

של עשרת ימי תשובה, ערב יום הכיפורים, מקבל הרב שחר ידיעה - מנחם מכפר סבא מגיע עם חברים לקיים מנהג כפרות...

הרב שחר, שלא פגש את מנחם כבר זמן רב, התרגש למשמע הבשורה המשמחת. מנחם הגיע עם שניים מחבריו, אף הם זכו לניסים באגרות הקודש. כשנפגשו סוף סוף, ניגש מנחם לקראת הרב כשחיוך ממלא את פניו וכשהוא מסמך באצבעות ידיו V - סימן לנצחון.

זה שנתיים שאני מניח תפילין וב"ה יצאתי לגמרי מהמחלה. לחיים ולברכה!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

לקבלת ברכה פנו לבית חב"ד המקומי או למרכז "אגרות קודש"
Email: igrot-kodesh@013.net 052-4770362, 08-9493459

המשך עניין מיום שניי כ"ח ניסן

לאחר שיחה מעוררת זו התאספו החסידים והחליטו באמונה ובנחישות שיש לפעול עם כל האמת ובכל הכוחות להביא את משיח צדקינו בפועל ממש. החסידים גם הסכימו שבמכלול העבודה להביא לגלוי של מלך המשיח ישנה עבודה מיוחדת שהיא "קבלת המלכות" אשר שייכת דווקא לעם ישראל ולא למלך המשיח. בכל הדורות שהמליכו מלך מנחת דוד הכריזו דווקא העם מעצמם, ברצון ובשמחה "יחי המלך". ולכן פשוט ומובן כשהרבי אומר "מוסר אני את העניין אליכם" - פרושו עניין שלא יכול להתבצע על ידי המלך אלא דווקא על ידי העם. וכפי שהתבטא הרבי במפורש בשיחת ב' ניסן תשמ"ח ועוד. הבה נקבל על עצמינו לפעול באמת מוחלטת להביא את גלויו הנוסף של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח בהוספה בתורה ומעשים טובים ובעיקר על ידי קבלת המלכות בהכרזה "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

קבלה וחסידות על המשנה

מאת: כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

התכונות הנדרשות

- א. **משה:** מעלתו המיוחדת בקשר לתורה היא ענוותנותו הגדולה, וכמו שאמרו רז"ל שמפני שמיעט את עצמו ונקראת התורה על שמו. ותכונה זו מכשירה את האדם להיות "כלי" לתורה.
- ב. **יהושוע:** על יהושע נאמר "לא ימיש מתוך האהל", היינו שהיה מסור ונתון לתורה בלבד. וכך צריכה להיות גישתו של כל אחד, כי שום מי שאין תורתו אומנתו, הנה בזמן שלומד יהיה כאילו אין לו שום "אומנות" אחרת - תורתו אומנתו. לאחר שתי תכונות אלו, הנדרשות כהכנה ללימוד התורה, מפרט התנא שלוש תכונות השייכות לעצם הלימוד.
- ג. **זקנים:** אמרו רז"ל "זקן - זה שקנה חכמה" בכדי שהתורה תהיה קנינו העצמי של האדם (על דרך הקונה דבר בממונו) עליו להשקיע בה עמל וגיעה.
- ד. **נביאים:** כשלומד אדם באופן של "לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא" (להסיק מלימוד העניין פסק הלכה למעשה), זקוק הוא לסיעתא דישמיא שיכוון לאמיתת ההלכה. ענין "סיעתא דשמיא" כפי שהוא בדור שלם - מתבטא בדור הנביאים.
- ה. **אנשי כנסת הגדולה:** תפקידם של אנשי כנסת הגדולה היה לפסוק הלכה למעשה ולתקן תקנות. ידיעתו של הלומד שההלכה נוגעת למעשה בפועל, מעוררת אצלו עיון רב ומיוחד, מחמת היראה שמא לא יכוון אל האמת, ועל ידי עיונו זה - הרי הוא מכוון אל האמת. הם אמרו שלוש דברים: מצד בחינת אנשי כנסת הגדולה, שענינם הלכה למעשה, ותיקון תקנות, נתחדש שיש שלושה דברים. דהנה, כל עוד שלא הגיע אדם להוראה למעשה (בחינת אנשי כנסת הגדולה), ביכלתו לומר שלגביו ומצאים "שני דברים" בלבד - נותן התורה יתברך והאדם לומד תורה. אבל משהגיע להוראה, עליו לדעת שישנם "שלושה דברים": נותן התורה, האדם הלומד, והעולם - עליו חלים פסקי התורה. כלומר עבודתו היא לברר ולזכך את העולם על ידי פסקי התורה.

לזכות: ציון לוי בן אסתר ואיריס בת מרים

ומשפחתם שיחיו לברכה והצלחה בגו"ר מיום הולדתו כ"ח ניסן בגו"ר